

Sadat govoril v Kairu o ogrožanju naserizma

Predsednik Egipta je narodni skupščini razlagal, da je v Egiptu v zadnjih mesecih lani grozila nevarnost prevrata z leve in z desne.

KAIRO, Egipt. — Predsednik republike Anvar Sadat je prišel pred narodno skupščino razpravljati o poročilu parlamentarnega odbora o ozadju in vzrokih studentovskih nemirov v začetku letošnjega januarja v Kairu. Pri tem je segel veliko dalje in globlje.

V dveurnem govoru je Sadat razkril, da obstoja močno nasprotovanje sedanemu režimu tako na levi kot na desni. To naj bi bilo pravo ogrožanje pridobitev revolucije, ki jo je vodil in izvedel Naser leta 1952, ko so pogнали z oblasti kralja Faruka. Sadat je izjavil, da kaj takega ne bo dopustil.

Četudi je rekel, da je prezgodaj, da bi razkril vse podrobnosti, je nakazal, da je bila na levi nevarnost v skupini, ki jo je nekdanji vodil Ali Sabry in ki je uživala podporo ZSSR. Ta se naj bi oklenila marsikaj in že imela tudi pripravljenost svojo vlado, katere naj bi prevzela državno krmilo, ko bi bil vržen sedanji režim.

Ko je bila odstranjena nevarnost z leve, naj bi bila nastopila nevarnost z desne, je trdil Sadat. Ta naj bi izpričevala zlasti v dajanju lažljivih in napačnih informacij sodelavcem tujih listov v Kairu.

Predsednik Anvar Sadat je dejal, da bo njegova vlada čuvala novi red, ki ga je ustvarila Naserjeva revolucija, v kateri je bil tudi sam med vodniki. Vsem tistim, ki skušajo ta red vreči in uvesti drugega, bo oblast stopila na prste.

Že osmo dekle v okolici mesta Bostona umorjeno

BILLERICA, Mass. — Golo, na pol razpadlo truplo, ki je bilo najdeno v samotnem kraju ob gozdni cesti, so spoznali koncem tedna za 22 let staro D. S. Gillispie, odlično študentko iz Bostona, ki je izginila 29. novembra lani na poti v Boston na delo v nekem nočnem klubu, kjer je bila zaposlena po nekaj ur kot natakarica.

Od začetka lanskega poletja so našli na sličen način 7 drugih mladih deklet mrtvih. Oblasti sodijo, da so vse žrtve enega samega morilca. Vse so stare ali nekaj izpod 20 let ali nekaj nad 20 let. Štiri med njimi so študentke. Nekatere od njih naj bi padle v roke morilcu, ko so iskale avtomobiliste, ki bi jih vzeli za določeno pot s seboj.

Oblasti po vsej deželi svarijo mlade ljudi, posebno dekleta, naj ne sedajo v tuje avtomobile, naj se ne družijo z neznanci, pa se zdi, da ta svarila ne zaležejo dosti.

Vremenski prerok

PARTLY CLOUDY

Večinoma oblačno in milo. Najvišja temperatura okoli 45.

Novi grobovi

John J. Bastjancic
V Euclid General bolnišnici je umrl 73 let stari John J. z 21271 Goller Avenue, Euclid, doma v vasi Zabiče pri Postojni, od koder je prišel v ZDA l. 1921, mož Rose, roj. Beton, oče Johna, brat Regine Iskra (Kane, Pa.). Pokojnik je bil do svoje upokojitve zaposlen kot nadzornik pri Fisher Body Corp. v Euclidu in bil član ADZ št. 40, ABZ 173, Kluba slov. upokojencev v Euclidu in U.A.W. Local 1045 Retiree's Cluba. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. jutri, v sredo. Pogreb bo privaten. Družina priporoča namesto vencev darove v pokojnikov spomin za Slov. dom ostarelih na Neff Rd.

Joseph John Zorman
V University bolnišnici je umrl 3 let stari Joseph John Zorman s 3822 Freemont Rd., S. Euclid, sin Johna in Mary, roj. Pierce, brat Joan in Patricie, vnuk Mr. in Mrs. Joseph Zorman in Mr. in Mrs. Charles Smith. Privatni pogreb je bil včeraj popoldne iz Zeletovega pogrebnega zavoda.

Harold Curtis
V Euclid General bolnišnici je umrl 65 let stari Harold Curtis s 15617 Damon Avenue, mož Laure, roj. Spangler, oče Michaela, sin Mary Ellen Curtis (Lansing, Mich.), brat Clarence in Clare White. Pokojnik je bil rojen v Michiganu in je bil hotelski upravnik. Pogreb bo v Lansingu, Mich.

Francija bo preskušala jedrske bombe pod zemljo

PARIZ, Fr. — Zaradi močnega odpora Avstralije, Nove Zelandije in držav Južne Amerike se je Francija odločila zaključiti svoje jedrske preskuse na Tahitskem otočju in jih nadaljevati pod zemljo, kot to delata Sovjetska in Amerika.

Zadnji graditelj Sueškega prekopa umrl

KAIRO, Egipt. — Koncem januarja je umrl tu 150 let stari Hasan Gallud, najstarejši Egipčan, ki je pomagal kopati Sueški prekop. Ta je bil dograjen leta 1869 in isto leto tudi odprt. Hasan je bil tedaj star 44 let.

POLJEDELSKI TAJNIK — Earl L. Butz si je pridobil naklonjenost farmerjev, ker uspešno brani njihove koristi. Izjavil je, da se bo odločno uprl vsaki ukinitvi ali zmanjšanju zveznih podpor in programov za kmetarstvo.

Medsebojno pobijanje v Severni Irski raslo

Napovedi o skorajšnji pomiritvi Severne Irske se niso uresničile, medsebojno pobijanje spet močno narašča.

BELFAST, S. Ir. — V petek zvečer so teroristi streljali iz drvečega avtomobila na mlade protestante, ki so zapuščali svoje cerkev. Eden je bil mrtev, štirje pa ranjeni. Policia je prijela tri ljudi, na katere je padel sum, da bi mogli imeti kako zvezo s tem napadom.

V protestantovskem delu mesta je prišlo do izgrediv, ko je skupina mladih protestantov zasledila avtomobile in jih zažgala.

Moško truplo s kapuco preko glave, ki je bilo najdeno v petek zvečer, je nova žrtev, ki je bila načrtno usmrčena. Nekaj ur preje so mladi teroristi ubili nekoga protestanta pred očmi njegovih sodelavcev v trgovini z barvami.

Najbolj krvava je bila noč od sobote na nedeljo, ko je bilo kar 9 oseb ubitih. Protestanti in katoličani se pobijajo med seboj, vojska strelja na oboje, ko preganja teroriste.

Skupno z vsemi temi umori je število mrtvih v teku 3 let in pol državljanske vojne v Severni

Do priznanja Pekinga je pol še precej dolga

Končanje vietnamske vojne je odstranilo eno oviro, toda ostala je druga - Tajvan. Trdijo, da ni izgledov, da bi to mogli kako preiti v bližnji bodočnosti.

WASHINGTON, D.C. — Sen. H. Jackson iz Washingtona je na TV sporedu preteklo nedeljo dejal, da je odncs Sovjetske zveze in L. R. Kitajske do miru v Vietnamu važnejši kot mir sam. Za ZDA je po njegovem prihodnji korak — in to bistvene važnosti za mir v Aziji — priznanje Ljudske republike Kitajske.

Senator je razlagal, kako sta se obe veliki komunistični sili v zadnjih letih pod posebnimi okoliščinami odločili izboljšati svoje odnose do ZDA. Komunistična Kitajska je po sovjetski zasebi Češkoslovaške začela misliti resno, da lahko ZSSR nastopi pod enako pretvezo s silo tudi proti njej. V tem slučaju bi bilo za njo dobro, da bi bila v boljših odnosih z ZDA. Tako je uporabila prvo priložnost, da to doseže.

Sovjetska zveza je v svojem sporu s Kitajsko, pa tudi zaradi svojih notranjih, zlasti gospodarskih težav, iskala in dosegla pomiritev v ZDA.

Ko bo dr. Henry Kissinger prihodnji teden v Peking, bo razpravljal o izboljšanju odnosov med Kitajsko in ZDA, toda do priznanja in vzpostavitve rednih diplomatskih odnosov je še dolga pot, trdijo vladni viri v Washingtonu. Ta za enkrat še ni voljan pustiti Tajvana na cedilu.

Puritanski predpisi v Južni Koreji

SEOUL, J. Kor. — V Južni Koreji predpisuje zakon za moške, ki puste svoje lase rasti tako dolge, da jim lahko pokrijejo ušesa, 29 dni zapora, enako za ženske, ki nosijo prozorne bluze ali izredno kratke hlače, pa tudi za vse tiste, ki jih zalotijo, da učijo na skrivaj oles.

Irski doslej že prešlo 700, od tega je bilo samo letos že ubitih 25.

MILLS ZAČEL RAZPRAVO O DAVČNIH DOPOLNILIH

Kong. W. Mills je začel včeraj zasliševanja o spremembah davčnega zakona, ki naj bi zamašile "luknje" bogatinov.

WASHINGTON, D.C. — Tekom volivnega boja je bilo veliko nekje v juniju za razpravo kom razpravljanja o davkih, ki da so postali neznosni in jih je zato treba preurediti. Zlasti so vsi kazali na vrsto lukenj, ki omogočajo bogatinom in podjetjem, da se izognejo plačilu davkov, med tem ko uslužbenec take prilikošnosti nima. Govorili so celo o možnosti "upora davkoplačevalcev", kar naj bi poudarilo nujnost davčnega dopolnila.

Volitve so minile, javnost se je pomirila in utihnila in tudi protesti zaradi davkov so nekaj utihnil. Verjetno bodo zopet glasnejši, ko se bo bližal čas plačila lanskih davkov.

Na splošno je pritisk po spremembi davčnega zakona precej manjši, kot je bil. To priznava tudi kong. W. Mills, načelnik odbora za pota in sredstva, ki je včeraj pred svojim odborom začel zasliševanje in razpravljanje o davčni reformi. Napovedal

Kambodža naj dobi večstrankarsko vlado

PHNOM PENH, Kamb. — Združene države pritiskajo na predsednika Lon Nola, naj razširi kambodžansko vlado s sprejemom zastopnikov vseh večjih nacionalnih strank. V vlado naj bi se vrnil Sirik Matak, vodnik Republikanske stranke, pa prišel vanjo tudi In Tam, vodnik Demokratske stranke.

O teh predlogih je govoril podpredsednik S. T. Agnew, ko je bil na obisku v Phnom Penhu. Nova, razširjena vlada bi bila bolj reprezentativna in bolj primerna za razgovore z rdečimi, oziroma s princem Sihanukom o končanju vojskovanja in ureditvi sporov na politični osnovi.

Sirik Matak, sorodnik princa Sihanuka, je bil preje v Sihanukovih vladah, pa do lani tudi v vladi Lon Nola. Tedaj ga je ta odpustil na prizadevanje svojega brata Lon Nola.

Iz Clevelanda in okolice

Lepa starost—

Danes praznuje svoj 80. rojstni dan ga. Dorothy Curk, 16003 Holmes Ave. Sorodniki in prijatelji ji želijo vse najboljše! Dolgaletni naročnici AD še mnogo let!

Seja—

Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ ima jutri, v sredo ob dveh popoldne sejo. Po seji zabava in prigrizek.

Pozdravi iz Kolorada—
Rojak Jože Lah in Martin Lisac pošiljata svojim prijateljem in znancem pozdrave z "Ameriške Gorenjske" — iz Aspena v Koloradu.

Odlična dijakinja—

Gđ. Michelle Spech, hčerka znanega slovenskega zdravnika dr. Anthonyja Specha in njegove žene Frances, 17406 Nottingham Rd., je bila vpisana v dekanovo listo na John Carroll University, kjer študira biologijo kot del predmedicinskega študija, ker je v jesenskem semestru dosegla povprečje 4.0. Odlični dijakini k lepemu uspehu naše čestitke z željo, da bi dosegala odlične uspehe tudi v bodoče!

Preklic najvišjih plač
policiji Clevelanda?—

Mestni odbornik James H. Boyd, demokrat v 18. vardi, je napovedal, da bo začel zbirati podpise za ukinitve dopolnila mestni ustavi, ki določa, da naj imajo policaji in gasilci v Clevelandu za 3% višje plače kot v kateremkoli mestu v državi Ohio s preko 50.000 prebivalci. Boyd je strašno nejevoljen, ker je klical v nedeljo policijo, ko je nastal požar na 2441 E. 82 St., pa je na njo kljub ponovnemu klicu čakal! uro 12 minut. Zamkna policija gotovo ne zasluži najvišjih plač v državi! Zupan R. J. Perk je izjavil, da se bo predlogu za zmanjšanje plač policiji uprl.

Husein in gverilci se ne morejo pomirili

Jordanijski kralj je sprejel skupno vrhovno poveljstvo arabskih oboroženih sil proti Izraelu, ni pa uspelo posredovanje za pomiritev med njim in palestinskimi gverilci.

KAIRO, Egipt. — Pretekli teden so se zunanji in vojni ministri 18 arabskih držav posvetovali in odločali tu o pomiritvi med arabskimi državami in skupnem nastopu proti Izraelu. Eno glavnih vprašanj je bilo, kako pomiriti jordanijskega kralja s palestinskimi gverilci.

Husein je pristal na obnovo "vzhodne fronte" in sprejel vrhovno poveljstvo gen. Ahmeda Ismaila, egiptskega vojnega ministra, nad celotnimi oboroženimi silami proti Izraelu. To naj bi odprlo vrata pomiritvi med kraljem in gverilci.

Husein je pristal na to, da se ti vrnejo v Jordanijo, pa zahteval, da se podvržejo nadzoru jordanijskih oboroženih sil in gen. Ismailu. Ti so to odklonili in poskus pomiritve je propadel. Jordanija utegne začeti zopet dobivati podporo Kuvajta in Libije, ki ji je bila ukinjena jeseni 1970, ko je Husein nastopil proti gverilcem in strl njihovo moč v Jordaniji.

VPRAŠANJE POMOŠTITVE VOJAŠKIH BEGUNCEV VZNEMIRJA JAVNOST

WASHINGTON, D.C. — Ko se je demokratski predsedniški kandidat McGovern tekom volivnega boja izrazil za popolno pomilostitev vojaških beguncev in vseh, ki so se u-meknili z begom vojaški službi, je predsednik Nixon pomilostitev odločno odklonil. Staršem padlih vojakov je lani 5. oktobra ob sprejemu dejal, da on ne bo "nikdar" popiral splošne in brezpogojne pomilostitve.

Vojna je uradno zaključena in vprašanje pomilostitve vojaških beguncev in beg pred vojaško službo vojnih obveznikov sta zopet v ospredju zanimanja in razpravljanja. To je še edino polje, ki je ostalo nasprotnikom vojne in Nixonove vietnamske politike, kjer lahko za svoje cilje in pristaše še nekaj koristnega store.

Predsednik Nixon je pokazal v svoji nedavni izjavi, da

svojega stališča ni spremenil. Na tiskovni konferenci je dejal, da morajo tisti, ki so pustili svojo deželo v času stiske na cedilu in pobegnili, plačati ceno "ne kako pirovanje v mirovnem zboru (Peace Corps), ampak kazen za nepokorščino zakonom Združenih držav".

Pomilostitev pomeni črtanje in pozabljenje starih prestopkov in kaznivih dejanj. Deležni bi jo bili v prvi vrsti tisti, ki so se izognili vojaški obveznosti s pobegom in bodo stavljeni pred sodišče in kaznovani, če jih primejo. Deležni bi jo bili tudi civilisti, ki so sodelovali v raznih protivojnih nastopih in kaznivih dejanjih, in seveda vojaški ubežniki in tisti, ki so bili odpuščeni iz vojaške službe z manj kot "častno" odpustnico.

Koliko je vseh teh ljudi, je težko reči. Zagovorniki pomilostitve govorijo o 60.000 do

100.000 pobeglih vojnih obveznikov in vojaških begunov v tujini, od tega predvsem v Kanadi, kakih 10.000 raznih obtožencev in obtožencev v ječah ZDA in do pol milijona takih, ki so bili iz vojaške službe odpuščeni manj kot s "častno" odpustnico.

Nasprotniki pomilostitve število prizadetih zmanjšujejo. Tako je predsednik Nixon govoril o "nekaj sto". Obrambno tajništvo ne vodi računa o izginulih vojnih obveznikih, zato ne ve, koliko jih je pobegnilo pred vstopom v vojaško službo. Ima na razpolago med tem številke za vojaške begune. Teh je bilo v času od 1. julija 1966 do 1. julija 1972 423.422, toda Pentagon poudarja, da se jih je kasneje velika večina vrnila in so jih na koncu te dobe "pogrešali" še vedno le še 32.557 in s 1. avgustom lani le še 2.391 takih, ki so bili na "begu

v naši deželi".

Nekaj vojaških begunov in pobeglih vojnih obveznikov v Kanadi si je ustvarilo tam novo življenje in se ne mislijo vrniti domov, četudi bi bila splošna pomilostitev proglašena. Večina onih v švedski in drugod bi se menda rada vrnila, če bi se le mogla brez kake večje kazni. Nekaj je tudi takih, ki odklanjajo vsako pomilostitev, smatrajo jo skoraj za žalitev. Trdijo, da so postopali "edino pravilno in pošteno ter po svoji vesti". Za to bi morali po njihovem preje dobiti pohvalo in priznanje kot kazni ali pozabiti kazni.

Ameriška javnost na splošno zavrača splošno, brezpogojno pomilostitev vojaških beguncev in vojnih obveznikov v času vietnamske vojne z veliko večino. Kar 60% povprašanih se je izjavilo proti njej.

6117 St. Clair Ave. — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44108

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$20.00 na leto; \$10.00 za pol leta; \$6.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$6.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$20.00 per year; \$10.00 for 6 months; \$6.00 for 3 months

Friday edition \$6.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 26 Tuesday, Feb. 6, 1973

Beseda o zdomcih

V Sloveniji, kot seveda po vsej Jugoslaviji, razpravljajo veliko o "zdomcih", to je o rojakih, ki so "šli z doma" boljšega kruha in več svobode iskat. Sam Tito se je oglašil nedavno in izjavil, da je odšlo na tuje preveč ljudi, posebno preveč mladih ljudi iz Jugoslavije. Dejal je, da jugoslovanski delavci na tujem predstavljajo moštvo za tri armadne zборе.

Tistim, ki so odšli na tuje, očitajo oportunitizem in pomankanje domoljubja, nekaterim tudi odkim od "socializma", ki vlada v Jugoslaviji. K temu je Alojz Matjašič, Tržaška c. 120, 62000 Maribor, poslal tamkajšnjemu listu sestavek, ki ga je ta objavil od naslovom "Beseda o zdomcih" s podnaslovom "Ne samo politični aspekt pri zaposlovanju na tujem". Sestavek je poučen za razmere v Sloveniji, zato ga tu prinašamo našim čitateljem.

Na članek tov. Franja Rečnika iz Maribora, Dvoržakova 4/II, ki prikazuje vse množičnejše zaposlovanje naših ljudi na tujem kot "politični aspekt", bi želel pripomniti sledeče:

Prišli smo do tega, da danes moramo govoriti o stotisočih naših, ki so zaposleni na tujem. Vendar še nihče od odgovornih ni dal odgovora, zakaj so ti naši ljudje šli na tuje za zaslužkom in zakaj se odhajajo. Tudi ni odgovora, zakaj se pretežni del naših zdomcev na tujem ne želi več vrniti domov. Domov, v rodni kraj, da bi domovini ustvarjali to, kar zdaj ustvarjajo v bodo še ustvarjali tujini.

Prepričan sem, da marsikateri zdomec preklinja naše večletne gospodarske težave, ki so toliko naših ljudi prisilile, da so šli na tuje služiti svoj kruh. Prav gotovo bi vsi ti ljudje radi ostali doma, delali in si nekaj ustvarili. In kaj so si ustvarili doma? Mnogi od njih so si z najlepšimi željami ustvarili družine, niso pa mogli potem družini na noben način ustvariti toplega doma in tako so se te, srečno začete družine, začele razhajati: eni so ostali doma, drugi so šli na tuje in nemalokrat so se te družine znašle v vrtincu ločitev ali drugih neprijetnosti. To je ena plat zdomcev, ki so se tako razšli. Razoračani so in si ne želijo več domov. Čemu le?

Druga plat zdomcev so zakonci s svojimi otroki. Premnogi od teh si tudi ne želijo več domov, ker vedo, da imajo na tujem dober zaslužek, ki jim ga domovina nikoli ne bi mogla nuditi. Prav gotovo nihče ne želi iti z boljšega na slabše, zlasti če primerjamo zaslužek na tujem in doma. Kar je tudi bistveno za vztrajanje naših ljudi na tujem, so tudi naše cene, ki se vsa leta dvigajo v nedogled, osebni dohodki povprečnega delavca pri nas nikakor ne morejo slediti vrtoglavi dvignjen cen. Kaj pomeni tistih sto ali sto petdeset tisoč starih dinarjev plače proti kaosu nekontroiranega in nehumanega dviganja cen? Saj so v nešteti primerih cene pri nas presegle cene na tujem. In vsakemu, vsaj malo razumnemu mora biti jasno, da naši zdomci ne želijo zapustiti tujine, saj tam zaslužijo tri ali štirikrat več, kot bi zaslužili doma, cene so solidne in se ne spreminjajo, oziroma dvigajo, ampak ostajajo stabilne za zelo dolgo obdobje.

Vsa naša sredstva javnega obveščanja tako rada pogledajo v tujo "skledo", če je po dolgem času na vidiku zvišanje cen kakemu artiklu in to napišejo z mastnimi črkami, zelo obzirno pa hodijo okoli lastne "sklede", v kateri vedno vre, in na nemogoče načine hočejo prepričevati delovnega človeka o nujnosti zviševanja cen pri nas. Ne povedo pa, da je to največja krivica, ki zadeva našega delovnega človeka, a za to krivico ne odgovarja nihče.

Prepričan sem, kot se prepričani naši zdomci, da je bilo že preveč obljub, saj traja to zavajanje za obljubami predolgo. Naši zdomci so solzami v očeh zapuščali domovino ter se podajali na tuje. Tujina jih je sprejela, jim dala dostojno življenje, dostojen zaslužek. Tudi pri nas bi lahko bil in bi po tolikih letih moral biti red in dom za našega delavca in ne bi bilo treba govoriti o treh armadah naših zdomcev.

Vsi ti ljudje bi lahko in bi morali živeti doma. Nešteto zdaj ločenih in razkropljenih družin bi ostalo skupaj. Bili bi srečni v svojem družinskem krogu. Premnogo pa je takih, ki jih je tako odplavila naša gospodarska neučinkovitost.

Alojz Matjašič je povedal naravnost, odkrito in pogumno, da bi vsi deset tisoč slovenskih in drugih jugoslovanskih ljudi "lahko in bi morali živeti doma". Na tuje jih je pognala gospodarska neučinkovitost. Ker je vse gospodarstvo v rokah Komunistične partije in njenih organov — tudi zvezna in republiške vlade spadajo med nje — pada vsa odgovornost na njeno nesposobnost, na njeno neučinkovitost na gospodarskem polju.

V vsaki svobodni deželi bi taka stranka že davno propadla, propadla tudi njena oblast, toda Jugoslavija je pod "diktaturo proletariata", ki se trdo drži svojih korit, za dobrobit proletariata in ljudskih množic pa ji ni dosti. Zaverovana v svoja preživela marksistična gesla in načela žene narod in državo v nujen polum. Skozi četrto stoletja jo je podpiral in vzdrževal zahodni svet s posojili in darili, sedaj jo drže nad vodo stotisoči jugoslovanskih delavcev na tujem, ki pošiljajo domov iz leta v leto stotine milijonov deviz. Lani so jih poslali za skupno vrednost okoli 700 milijonov dolarjev.

BESEDA IZ NARODA

Osnutek s sestanka

CLEVELAND, O. — V nedeljo, 28. januarja, je imela sestanek ožjih sodelavcev MZA v šolski dvorani Marije Vnebovzete, ki je razmotirala, kako bi našli pot do obsežnejšega sodelovanja v pomoč misijonarjem in misijonarkam našega porekla, ki delujejo na terenu, da bi svet pridobili Kristusu.

Prišli smo na idejo, da bi vsak od nas tam navzočih pridobil 10 drugih sodelavcev, da bi se zavzeli za duhovno in gmotno pomoč. Osnutek te zamisli nam je, ker je lansko leto 1972 poteklo 150 let, odkar je ustanovljena v Cerkvu najbolj zaslužna misijonska organizacija — Družba za širjenje vere. Ustanovljena je bila v Lyonu na Francoskem na predlog Pavline Jaricot. Skrivnost njenih uspehov je v tem, da je znala pritegniti k misijonski zavzetosti mnogo majhnih ljudi, ki naj bi prihajali z majhnimi molitvami — en očenast dnevno — z majhnimi žrtvami (mi na seji smo določili 25c na mesec ali \$3 za vse leto).

Kaj bi pomenilo za pomoč našim na terenu, če bi se vsi katoličani ravnali po njenem geslu: "Vsi verniki za vse nevernike!" To bi zadihali misijonarji med črnim, rdečim, rumenim in belim prebivalstvom zemlje, ki bi jim obilna molitev dajala notranje moči, gmotni darovi pa vsaj nekaj skrbi odvzeli za vsakdanje potrebe.

Če se bo ta zamisel obnesla, pač zavis od tega, koliko je misijonskega duha med nami. Se še povrnemo k osnutku pozneje, upajmo, da bo seme dalo klico življenja...

Za nedeljo, 18. februarja, bomo imeli priliko osebno se seznaniti in slišati predavanje misijonske sestre Silve Žužek, ki se trenutno nahaja v ZDA. Tudi o tem bomo še sporočili.

Letno misijonsko kosilo je določeno za nedeljo, 1. aprila. Bo kot lansko leto v avditoriju pri Sv. Vidu. Že danes opozarjamo nanj.

Misijonski piknik na Slovenški pristani je določen za nedeljo, 15. julija. Upamo, da bodo naši pomočniki tudi letos začeli zgodaj s pripravi, da bo uspeh bolj gotov in večji!

M. T.

Pogreša "Košarico" in "Količkovega strička"

CHICAGO, Ill. — Oj ti, draga "Košarica", kje si obtičala? In Ti, "Kotičkov stric", kje si zapal? Pridita, oglasita se zopet v našem listu, bogatita ga in dolnjujta domačnost! Dopisi, glasovi iz naselbin, različne misli in gledanja čitateljev in sodelavcev lista nam prinašajo novice, pa tudi razgibljejo naše misli. Zadnje čase je najbolj zvesto opisovanje misijonov!

Zima se nam je nekajkrat ponujala, pa ni dolgo vzdržala. Dež nam je pokvaril celo snežno belino za Božič. Po dobrem tednu mraza je zavel topel veter in toplomer se je dvignil na 50 in celo na 60 F. Nagle spremembe so povzročile veliko boleznih in slabega počutja.

Ne vem, kaj bo k temu rekla Velika noč, ki je letos prav pozna. Kot se spominjam, je

včasih stara mama rekla: Gorje tistemu letu, ko bo Velika noč o svetem Jurju in svetem Marku! Od takrat vedno pogledam, kdaj je kako leto Velika noč in sem seveda tudi letos. Tako pozne že dolgo ni bilo.

Zadnjič sem brala lepe misli o tem, kako pripomoči k lepi okolici, k urejeni hiši, k notranji lepoti in k značaju. Včasih so rekli: Pokaži mi Tvoj dom in vedel bom, kdo si!

Srečen, komur je Bog dal zdravje in more imeti svoj dom! Pravijo, da kar z lahkoto pridobimo, radi zanemarjamo. Vendar je dom nekaj, kar ne moremo in ne smemo zanemarjati, ampak ga držati v redu in čistoči, ker nam to koristi telesno in duševno.

Kdor ima svojo hišo, skrbi za njo in njeno neposredno okolico. Taki smo Slovenci in naši domovi se v tem pogledu ločijo od drugih. Težje je s hišami, ki jih dajejo v najem. Tam je dostikrat gospodar premalo pazljiv, premalo skrben, mu je v glavnem le za denar, za dohodek, ne pa tudi za skrb, da bi bila njegova hiša res prijeten in vabljiv dom za tiste, ki v njej živijo. Ni važna le sama hiša in red v njej, prav tako važna je okolica, vrt, dvorišče!

Dogaja se, da se otroci igrajo po cestah in se prav malo menijo za promet in za ljudi na cesti. To je nevarno in zato tudi prepovedano. Starši se premalo brigajo, kje so njihovi otroci in kaj ti počno. Prostori za igre za otroke so določeni in tja se naj hodijo igrati! Zdi se, da mladino danes po naših šolah premalo vzgajajo, jo premalo navajajo k redu in smislu dolžnosti do skupnosti, do družbe, do bližnjega. Ni dovolj, da se otrok nauči brati, pisati, računati in še kaj v tej smeri, prav tako potrebno je, da ga šola vzgoji, da ga pouči o smotru življenja in o pravilnem načinu za njegovo doseg. Duhovna praznina je najhušja praznina, ta vodi ljudi v nesrečo, v samomore...

Otrokom preveč popuščamo in dopuščamo. Stroga in odločna beseda ne bosta škodovali, ne bojmo se tega. Moramo biti le pravični in otrokom vedno povedati, kaj je prav, kaj ni prav in tudi zakaj so kaznovani. Ne mislimo, da se nam bo otrok od-tujil, če bomo do njega strogi! Red je potreben, tega se moramo zavedati vsi, stari in mladi.

Prisrčne pozdrave vsem čitateljem AD!

H. M.

Kansaške droblinice

KANSAS CITY, Kans. — Predsednikova vmesitve je za nami. Ko smo poslušali njegov govor, nam je posebno ugajalo to: Štirikrat je omenil Boga. Vsemu svetu je s tem povedal, da Amerika še veruje v Vsemo-gočnega. Svoj govor je sklenil: "Prosim vas vaših molitev, da bo Amerika z božjo pomočjo ob svoji 200-letnici upanje vsega sveta."

Vesnilo nas je, da so izpričali vero Amerike v Boga štirje predstavniki največjih veroizpovedi v začetku vmesitve: Baptisti, judovski rabin, grški škof. Kje pa je katoliški škof ali vsaj kak duhovnik, me je zaskrbelo. Saj nas je več kot katerekoli

protestantovske sekte. Potolajila sem se, ko sem zagledala kardinala Cooke-a, ki je govoril o našem geslu: "V Boga zaupamo." Naj Bog ohrani predsednika! Naj ga utrdi v veri. Naj mu da modrost, da ne bo podpisoval zakonov, ki so proti božjim zapovedim. Pomagajmo mu z molitvijo, v katere moč veruje in nas za njo prosi.

2. Prvi vmesitveni govor je imel prvi predsednik Združenih držav George Washington leta 1789 v New Yorku. James Madison mu je pomagal pri sestavi. Bog je našel svoje mesto v njem: "Bilo bi napačno in čudno, če bi opustil v tem svojem prvem uradnem dejanju svojo gorečo prošnjo vsemogočnemu Bitju, ki vlada vesolje." Večina predsednikov mu je v teku časa sledila v tem, da so izročili sebe in državo božjemu varstvu v svojih vmesitvenih govorih.

Kennedy je bil pri sv. maši, preden je odšel k ustoličenju. Svojemu svetovnemu občinstvu na TV je dejal: "Pred vami in vsemogočnim Bogom sem prisegel isto slovesno prisego, katero so predpisali moji predniki."

3. Ker se nekateri Amerikanci igrajo z usodo Združenih držav, ne bo škode, če se spomnimo, kako ceno so morali plačati rodoljubi, ki so podpisali "Deklaracijo svobode". 56 jih je podpisalo to listino. Zavedali so se, da s tem tvegajo svoje premoženje in življenje. Samo eden od njih je bil katoličan — Charles Carroll of Carlton, veleposelnik plantaže v Marylandu. Da se mu ni pripetilo kaj hujšega, je bil očitno božje varstvo. Seveda je trpel škodo na premoženju, a življenje je ohranil. Pet od teh rodoljubov so mučili Anglezji. Dvanajsternim so požgali domove. Dva sta izgubila sinove. Od dveh sta bila sinova ujeta. Devet jih je umrlo v sleden, dobljenih v vojni.

Kdo so bili ti domoljubi, ki so se s podpisom "Deklaracije svobode" izpostavili pregajanju, izgube časti, življenja in premoženja? 24 je bilo advokatov, 11 trgovcev, 9 kmetov, a vsi so bili izobraženi in bogati.

Carl Braxton, Va., je bil bogat trgovec in kmet. Anglija mu je zaplenila vse njegove ladje na morju. Umril je v cunjah.

Thomas McKean je moral vedno premikati svojo družino. Služil je v Kongresu brez plače. Izgubil je vse premoženje. Uboštvo je bilo plačilo za njegov podpis.

V hiši Thomas Nelsona je stal val angleški poveljnik Cornwallis. Lastnik sam je opozoril Washingtona in mu svetoval napad. Dom je bil uničen in Nelson je umrl v uboštvo.

John Hart je moral bežati od smrtnih postelje svoje žene s 13 otroki, ki so se razkropili. Njegov mlin in vsa polja so bila uničena. Več kot eno leto je živel po gozdovih in se skrival po jamah. Po vojni se je vrnil. Žena je bila mrtva, otrok nikjer. Nekaj tednov potem je umrl — od naporov in žalosti. Enako Norris in Livingston.

4. Če si izprašamo vest, kako je pa z našim domoljubjem, moramo zardeti od sramu. Se toliko se ne potrudimo, da bi razobesili ameriška zastavo in s tem pokazali, da ljubimo svojo drugo domovino, ki nam reže velike kose belega kruha. Seveda ga moramo zaslužiti z delom — a vendar... Tudi po državah, kjer ni svobode, morajo težko delati za kruh, ki ga pa močijo solze in hrepenenje po prostosti jih še v sanjah muči. Pokažimo Amerikancem, da ljubimo svojo drugo domovino.

5. Še večja dolžnost ljubezni nas pa veže do Njega, ki je vse ustvaril. Ljubezen do Boga je pred ljubeznijo do domovine, pa naj bo Slovenija ali Amerika. Če njena zastava predstavlja Ameriko, tako slike, ki so jih ustvarili umetniki, predstavljajo Njega. Ne molimo kipov ali slik,

kot nas dolže protestanti, ampak častimo Njega, ki ga predstavljajo. So nam v pomoč, da se lažje spominjamo Boga, Marije ali svetnikov. Nagnjeni smo k razmišljanju. Domišljija hoče imeti pristo pot. Hočemo lepo, zbrano moliti, doma ali v cerkvi — pa se naenkrat najdemo daleč proč nekje, kjer misli vajujejo. Pa upremo pogled v svetlo podobo ali kip in se zopet spomnimo, da smo v božji bližini in treba Nanj misliti, pri Njem vasovati.

Kake slike ali kipi naj kraste naše domove? Prvo, častno mesto spada sv. razpelo. V Sloveniji smo imeli "bogkov kot". V Ameriki bi pa moral Križani dobiti častni prostor na steni v "living roomu", kjer se družina shaja, kjer prejemamo obiske. Nekateri so ga pregali v spalnico. Seveda bi moral biti tudi tam. V samostanih imamo razpelo v vsaki sobi, da se lažje spominjamo, zakaj smo dali slovo svetu in da se večkrat pripomočimo v svojih križih Njemu, ki je umrl na križu.

Naravno, da v katoliškem ver-nem domu dela družbo Križane-mu Njegova Mati. V sedanjih časih posebno segajo ljudje po slikah ali kipih Marijinega Brezmadežnega Srca. Bog je prihranil češčenje Marijinega Srca za sedanje čase, čeprav je že prej veliko svetnikov širilo Nje-no češčenje. Slike Marijinega Srca dobimo v trgovinah z na-božnimi predmeti.

Slika ali kip presv. Srca Jezusovega ne bi smel manjkati v nobeni hiši, vredni katoliškega imena. Srce Jezusovo mora biti središče vseh src. Če bi se vsa družina zbirala pred to sliko ali kipom in opravljala skupno večerno molitev, bi ne bilo razklanja in porok, nesrečnih src. V družini, kjer kraljuje Presv. Srce, vlada ljubezen, mir, veselje, zadovoljnost srca. Satan se boji takega doma. O, tudi križe Bog pošlje v take družine, a da zraven milost vdanosti v voljo božjo. "Blagoslovlj bom vsak dom, kjer imajo sliko mojega Srca in jo častijo," je Jezus dejal sv. Margareti Alakok. To je deveta Njegova obljuba, ki jo Jezus zvesto izpolnjuje že več stoletij. Blagoslavlja v resnici take domove, kjer Presveto Srce kraljuje. Ali je kdo, ki ne potrebuje božjega blagoslova? Ako On ne blagoslavlja našega napora, naših podjetij, našega dela, so vsi naši poskusi na kate-remkoli področju našega pokli-ca zaman. Družina, ki je na tem, da razpade, naj se zateče k Presv. Srcu in sreča se bo vrnila v dom. Presveto Srce, zasedi prestol src v naših domovih, da Ti bodo ostala zvesta! Kraljuj v naših slovenskih družinah po Ameriki! Kraljuj v srcih staršev, otrok in mladine!

s. M. Lavoslava

Interpol

Sedež mednarodne policijske organizacije s kratko "INTERPOL" je v Parizu. Vanjo je včlanjenih 114 držav z vsega sveta. Od komunističnih držav je članica samo Jugoslavija. Interpol se bori predvsem proti mednarodni trgovini z mami-nih letih kot v starosti.

Ce smo večerjali o pravnem času, če je bila hrana lahko prebavljiva in količina primerna, je normalno, da po nočnem postu potrebujemo kalorično in vitaminsko bogat zajtrk. Ta nam mora biti enako pomemben kot malica, kosilo ali večerja. Mnogi mislijo, da je zajtrk tisti dnevni obrok, katerega najlažje pregrešijo.

Mizo za zajtrk delno lahko pripravimo že zvečer, da zjutraj pridobimo nekaj zlatih minut. Vse dobrote, ki sodijo k bogemu temu in zdravemu zajtrku, imamo pripravljene v hladilniku. Začnimo dan s pravilnim zajtrkom!

NE ZAČNIMO DNEVA BREZ ZAJTRKA

Ce hočemo biti zdravi in do-bro delati, moramo zajtrkovati. Kdor ne zajtrkuje, škoduje zdravju in greši v pravilih, ki uravnavajo telesno težo. Prazen želodec, cigareta in črna kava, imajo za posledico vrsto bolezni in zmanjšano delovno sposobnost, pri dieti pa povečan tek pri prvem dnevnem obroku. Če pogledamo časovna razdobja med posameznimi dnevnimi obroki, opazimo, da si sledijo v dokaj enakomernih presledkih. Najdaljši premor nastane ponoči, ko spimo. Za spanje nam res ni potrebna energija. Gotovo jo porabi naše telo veliko več podnevi, več za fizično delo kot za umsko, več v mladih in sred-

li, zato ni sodelovala ne pri zatiranju ugrabljanja letal, kjer je povod zločina navadno politika. Interpol tudi ne vrši sam aretacij, ampak išče in pošilja informacije državam-članicam.

Ceprav znaša njen letni proračun samo poldrugi milijon dolarjev, je njenih 125 uradnikov lani omogočilo aretacijo 998 osumljencev in 508 trgovcev z mamilami, pri katerih so našli 23,734 kil opija. Pomagala je tudi pri zaplenitvi 1,012 kil morfija in pri aretaciji 467 trgovcev s heroinom. Zbrala je novih 100.000 prstnih odtisov dosedaj nepoz-nanih mednarodnih hudodelcev. Glavna izvršiteljica njenih pobud sta Scotland Yard in FBI.

O DIAMANTIH

Diamant je čisti ogljik v kristalini obliki. Zaradi njegove izredne bleščeče lepote ga uporabljajo že tisočletja za okras; ker je tudi najtrša rudnina, ga v zadnjem času veliko rabijo za obdelovanje kovin, ki so trše kot jeklo. Veliko večino prvorazrednih diamantov nakopljejo v Južni Afriki, v Zaire (republika Kongo) pa pridobe 45% vseh industrijskih diamantov na svetu. Edini diamantni rudniki v ZDA so v Araknsasu.

V zadnjih 30 letih se je cena dimanatov povišala vsako leto povprečno za 15%, samo v letu 1970 so cene prvorazrednih kamnom padle za 5%, cenejšim vrstam pa do 20%. Za stalno ceno skrbi "Diamond Trading Corporation" v Londonu, ki nadzira do 90% svetovne trgovine z diamanti. Ta stalen trg vrednosti je vzrok, da je naložba kapitala v diamante solidnejša kot v zlato. V l. 1971 je cena diamantom spet zrastle in notirajo sedaj 20% višje kot pred letom. Cene industrijskim diamantom so se povišale samo za 4%, ker je teh dovolj na prodaj. Cene so do neke mere zjamčene, ker računajo, da bodo vsa donosna ležišča v 25 letih izčrpana.

Za vrednost diamanta so odločilni štirje "C": Carat (teža: en karat je dve desetinki grama), Color (barva), Clarity (čistoča) in Cut (oblika). Diamante sortirajo po barvah in čistoči. Najdražji so označeni z "River" ali "Bluewhite", "Top Wesselton" so druge, "Wesselton" pa tretje vrste. Važna je tudi čistoča materiala. Diamant, ki tudi pri deseterkratni povečavi ne pokaže nobenega ogljikovega mehurčka, je označen za čistega, kamni rumenkaste barve so manj vredni in jih rabijo največ v industriji. Razen tega je važna oblika brušenja. Prvorazredni, klasično brušeni diamanti so najboljša naložba kapitala.

Diamanti se dajo izdelovati tudi umetno, vendar pridejo takoj dragi, da z naravnimi ne morejo konkurirati. Pa tudi, če bi se dali izdelovati ceneje, ne bi do vplivali na ceno naravnih, ker je razlika med njimi pri natančnem pregledu očitna.

Konec preteklega leta je stal enkratni diamant prve vrste v Sviči do 12,000 frankov, druge vrste do 9,650, tretje pa do 8,000 frankov.

KANADSKA DOMOVINA

Iz slovenskega Toronta

Slovenci in Cerkev

Včasih smo mislili, zaradi mnogega pisanja in govorjenja, da so Slovenci po veliki večini veren narod, ki je resnično vdan Cerkvi in je pripravljen za svoje cerkve vse žrtvovati. Pa je prišla revolucija in pokazalo se je, da je tudi na Slovenskem mnogo ljudi, ki ne samo, da nimajo vere, ampak jo celo sovražijo; Cerkve ne marajo, brez nje hočejo živeti in marsikatero cerkev so res podrli in to iz sovražstva. Danes na problem slovenske vernosti lahko vsi gledamo bolj objektivno. Kot v vsakem narodu, so tudi med Slovenci Cerkev vdani in verni ljudje in so Cerkev sovražni, do vere brezbrizni in brezbožni ljudje. Težko pa je reči, katerih je več. Zelo verjetno pa je dejstvo, da v tujini predstavljajo vidno in dejavno slovenstvo predvsem verni ljudje; najbolj vidna slovenska središča so okoli slovenskih cerkva in največji davek plačuje slovenski človek za svojo cerkev.

Zadnjič sem na tem mestu poročal o finančnem gospodarstvu župnije Marije Pomagaj. Danes naj navedem nekaj podatkov iz finančnega poročila župnije Brezmadežne s čudodelno svetinjo, ki je bilo v mesecu januarju objavljeno v "Oznanih" župnije.

Župnija je skozi leto 1972 razpolagala z nekaj malega več kot \$60.000. Dejansko je imela konec leta v blagajni primanjkljaj. Rednih dohodkov, ki so nedeljske in praznične nabirke, je imela ta župnija \$33.805. V teh rednih dohodkih je zaostajala za matično župnijo Marije Pomagaj za kakih \$3.000. Pa so v župniji Brezmadežne izpeljali splošno, nabilno akcijo za odplačilo dolgov in so pri tem nabrali \$10.371 in so tako lahko odplačali \$18.000 dolga. Pri odplačevanju dolga so se bolje odrezali kot pri Mariji Pomagaj. Tudi dvorana jim je prinesla večji dohodek. Župnija ima še \$80.500 dolga; ta se v zadnjih letih hitro manjša. Župnija je začela misliti na nove gradnje, ker ve, da je prostorov za različne aktivnosti vedno premalo.

Obe župniji v Torontu sta imeli v letu 1972 blizu \$105.000 dohodkov. To je za skupino Slovencev, ki je ta denar prispevala in ki gotovo nima večine med Slovenci v Torontu, velika vsota in obenem spricevalo vdanosti Cerkev.

Radodarnost pa sega čez meje župnij

Poročal sem že, da tudi Slovenci v Buenos Airesu gradijo

Nikolaj Novak:

MED FANTI 17. PEŠPOLKA V JUDENBURGU

OSHAUA, Ont. — Prvič v življenju sem z velikim zanimanjem čital dogodke in usodo slovenskih fantov 17. pešpolka za časa tragedije, katere je zahtevala 6 žrtev, mladih slovenskih fantov v Judenburgu. Ta članek opisuje g. Jože Grdina, katerega ne poznam osebno, ker po mojem mišljenju ni bil preje v Judenburgu kakor sedaj, ko je šel obiskat kraj, kjer so padli fanti 17. pešpolka, pri katerem je tudi on služil, pod krogli krvoločnih Madžarov.

Moj namen je vsaj nekoliko opisati tragedijo, ker sem bil takrat tam in sem bil tudi na čudežen način rešen, da nisem tudi jaz prišel čisto nedolžen pod kroglo okrutnih Madžarov. Tudi se moje celo življenje zahvaljujem Materi Božji in sem prepri-

lastno cerkev, ki bo posvečena Mariji Pomagaj. Ko so si lepo uredili svoje narodnostno, kulturno in politično življenje, ko so si postavili vrsto narodnih domov, upeljali učinkovito slovensko šolstvo, so se hoteli Bogu zahvaliti in Mu postaviti trajen spomenik hvaležnosti in zvestobe, lastno, osrednjo cerkev. Cerkev je že v gradnji.

Ko smo gradili cerkve v Torontu, so nam priskočili na pomoč rojaki tudi iz drugih krajev. Tako so se tudi rojaki iz Argentine obrnili na brate in sestre v Severni Ameriki in Kanadi, da bi jim z dolarsko valuto priskočili na pomoč. Naredili so proračun, da bo cerkev sredi Buenos Airesa stala \$40.000. Inflacija pa jim je prekrizala vse račune. Z zidanjem so nekako na polovici, pa so že porabili \$33.000. Vsakdo bo torej razumel, da je njihova prošnja utemeljena, da je pomoč nujna in da je pomoč v dolarski valuti najbolj učinkovita.

Od zadnjega poročila so zopet prišla sledeča darila: po \$10 so darovali: g. Anton Tratnik, ga. Ana Kokalj, ga. Julka Stražar, ga. Neža Platnar in neimenovani iz Lethbridge-a, Alta.

Darove zbira poverjenik za "Duhovno življenje" g. Ivan Mar, 131 A Treeview Drive, Toronto 14, Ont. Če smo za svoji dve cerkvi v enem letu zbrali čez sto tisoč dolarjev, kako da ne bi mogli tudi rojakom v Argentini poslati kakega tisočaka? Ob prvi priliki, ko se bova z Ivanom srečala, mu bom zopet stisnil vsaj nekaj malega.

Por.

Najnovejša branje za letošnjo zimo

Posebno korist in duhovni užitek nudi bralcu najnovejša knjiga, ki ima naslov: Božji služabnik JANEZ GNIDOVEC. V prijetnem branju se bralec navzame veliko znanja. Ko raste pred njegovimi duhovnimi očmi podoba podoželskega fanta, ki postane duhovnik, vzgojitelj, misionar in škof in je danes svetniški kandidat, se bralec duhovno bogati. Raste mu pogum, ko vidi, koliko dobrega je zmogel drobnji mož Janez Gnidovec. Postane ponosen, ko vidi kakšne može je imel slovenski narod; v njih ima zagotovilo svoje bodočnosti.

Knjiga stane broširana \$3, vezana pa \$4. Za naročila po pošti je treba dodati še poštnino.

V predaji imamo tudi še nekaj drčnih knjižic "V Rogu ležimo pobiti" po \$1.

Iz uprave Slovenske pisarne

skem v Judenburg. Tam so nas na železniški postaji dočakali in sprejeli še dokaj prijazno sprejeli, ker so bili vsi Slovenci. Spravili so nas v vrste, da smo mogli odkorakati dostojno čez mesto, ker smo bili deležni mnogih judenburških gledalcev. Naš prihod jih je iz hiš privabil, ker smo glasno peli naše slovenske pesmi. Ko smo dospeli na določeno mesto, kjer so nas dočakali naši poznejši komandanti, so nas takoj klicali po imenih in izročali prisotnim oficirjem, kateri je bil dodeljen njegovi četi. To se je vršilo v dokaj majhni vojašnici, kajti mestece Judenburg je imelo majhno vojašnico, v kateri sta bili nameščeni samo dve četi, skupno nekaj čez 200 fantov-rekrutov. Poleg tega so bile tam nameščene pisarne in skladišča za vso vojaško garnizijo. Ostali dve četi, tretja in četrta, sta bili v taborišču barak, katero je bilo približno pol kilometra izven mesta Judenburg.

Jaz sem bil dodeljen prvi četi, takrat imenovani nadomestna (Ersatzkompanie), kateri je bil za komandirja nadporočnik Baumer, že starejši mož, Nemec. On se ni zanimal za vežbanje rekrutov, ker so mu bili dodeljeni trije mladi poročniki in častniški namestnik, Slovenec, katerega ime sem pozabil. Baumer se je zanimal za uspeh kmetije, katero je imela garnizija. Na njej so bili zaposleni vojaki, nesposobni za fronto. Njemu je bil dodeljen že tudi starejši mož stotnik, Slovenec, po imenu Knific, blaga duša za nas mlade fante. On ni hodil nikdar na dopoldanske vežbe na vebališče, je pa prišel ali prijezdil na konju skoraj vsak popoldne, a to ne za vežbanje, ampak nas je, vso četo, zapeljal na bolj skrivni kraj, da nam je pripovedoval razne vojaške in tudi druge zgodbe. Njega so pozneje odredili za komandanta marš-bataljona, ko smo že bili izvežbani za fronto. On nas je pripeljal kot 30. maršbataljon samo v rezervno v Kavareno-Fondo in nas izročil stotniku Ratu. Ta je bil po narodnosti madžarski cigan, bolj pri slabem razumu, ker je pri vežbah ugaljal razne, tudi nedostojne burke. Ta nas je pripeljal tudi k polku, kateri je bil takrat v Tirolah, in je bil kmalu težko ranjen po svoji krivdi. Potem ni sem nikdar slišal za njegovo usodo.

Naj še omenim za stotnika Knifica, on je bil nesposoben za fronto radi hudega revmatizma, katerega se je nabral na ruski fronti v nogah. Po vojni 1. 1920 sem ga videl v Ljubljani pri Dravski diviziji v činu majorja. Naj se vrnem v Judenburg. Po 2-mesečni vežbi smo bili določeni, da bomo prideleni k 29. maršbataljonu. Ker so imeli skoraj zadostno število letnika 1898, kateri so bili pri ponovnem naboru potrjeni in tudi je bilo precej onih, kateri so se vrnili iz ruskega ujetništva, so izrabili propagandno priložnost za vojno posojilo in nam ponudili 5 dni dopusta, kateri bi prinesel nazaj 50 kron za vojno posojilo. Velika večina smo bili izredno veseli te ponudbe in tudi takoj obljubili, samo da smo dopust dobili. Kot mladi, neizkušeni nismo pomislili, da s tem vojno samo daljšamo. Mnogo jih je prišlo nazaj brez denarja, za kar jih je Baumer takoj poslal v zapor za 5 dni, potem pa jih podelil 29. maršbataljonu, kateri je bil v enem tednu poslan na soško fronto.

Po odhodu 29. maršbataljona so nas tudi sestavili v 30. maršbataljon in je bilo tudi k nam pridelenih desti onih, kateri so se vrnili iz Rusije. Po poldrugem mesecu je bil tudi naš bataljon poklican za fronto, pa je bilo določeno, da pošljejo 2 četi na soško fronto, 2 pa v Tirole. Jaz sem bil pridelen za v Tirole, to sta bili 1. in 2. četa; 3. in 4. sta šli na soško fronto. Kakor sem omenil, nas je stotnik Knific pripeljal v rezervno Kavareno skupaj ves bataljon. Dve četi sta bili po dveh tednih poklicani naprej, mi smo pa ostali tam še ves mesec. Tu je bil tudi v rezervi en poljski bataljon, kateri je še ostal na tem mestu, ko smo mi odšli.

Naj omenim, da je v tej rezervni garniziji Kavareno-Fondo bil takrat komandant major Mobius, je isti, katerega opisuje g. Grdina, da je v oni usodni noči jo pobral v žensko oblečen iz Judenburga, ker je dobro vedel, kaj bi se z njim zgodilo, če bi ga v roke dobili. On je zaslužil, da bi ga živega iz kože dali. Mi smo ga takrat v Kavareno poznali po imenu Mevius. Gorje komandantu straže, če ne bi nastopila njemu v pomoč, ko se je pojavil v bližini. Torej mi smo dobili povelje za odhod in priključitev k našemu pešpolku v Tirolah in smo tja prišli 2. septembra 1917. Še dokaj prijazno nas je pozdravil v nemščini takratni tamkajšnji poveljnik polkovnik Ventur, že osiveli mož. Naši fantje, kateri so tam fronto držali, so se pohvalili z njim. Tu je 17. pešpolk približno 2 leti prebil za najslabšem terenu, kjer ni bilo drevesa, sama skala in tu pa tam kak grmiček.

Pridne slovenske roke so si naredile varna zavetišča, kakor da bo vojna trajala dolga leta. Nas so razmetali po vseh četah. Jaz in skupno nas je bilo prideleno k tretji četi 24. Ta je bila v zasedi na najvišji točki, na kateri so bili strelski jarki v živo skalo vsekani v dolžini približno 300 metrov. Vsak vod je imel svoje zaklonišče, kaverno, tudi v skalo vsekano. Takrat ni bilo tam nobenih aktivnih bojov ranjen za je z nasprotnega vrha, katerega so imeli v oblasti Italijani, neprestano pokalo iz strojnice. Včasih je priletel tudi kak "čin-bum", kot so ga naši fantje imenovali. Razdalja med našimi in italijanskimi postojankami je bila približno še ne en kilometer. Ali bile so med nami v dolini italijanske postojanke dobro utrjene, pa so se iz njih Italijani umaknili na višji hrib, da so bili bolj varni. In tu smo mi imeli nalogo vsako noč ta zaklonišča razdirati in pobirati posebno les, ki nam je bil potreben.

Razume se, da so Italijani isto nalogo imeli in tu je bila nevarnost srečanja. Čeprav smo šli jako oprežno, se je bilo dvakrat primerilo, da smo prišli v bližino eni drugim približno 20 korakov. Obakrat so se Italijani umaknili, pa smo tudi mi odšli prazni rok, ker smo znali, da bodo začele strojnice kmalu svojo smrtno pesem.

Tu smo preživeli 2 meseca v upanju, da bomo tu dočakali konec vojne. Ali je prišlo nenadoma povelje, da se ima naš regiment premestiti na drugo fronto. Takrat je bil namen tudi za tirolsko fronto, da nastopi v akcijo. Naš 17. regiment je imel nalogo zamenjati madžarski regiment pri mestu Asiago. Nas Slovence so imeli za pogumnejše kakor Madžare. Tu smo začeli križev pot 2 dni in skoraj 2 noči pohoda, da smo končno prispeli na določeno mesto vsi premraženi in mokri, ker je sneg in dež padal skoraj celo pot.

Tu smo imeli nalogo, da si vsak posamezen naredi zaklonišče vsaj začasno v določeni vrsti, kjer bomo čakali povelja za napad. Dobili smo tudi povelje, da vsak si lahko postreže z eno konzervo, katere smo imeli s seboj za slučaj, da ne pride kuhinja za nami. Nenadoma pride povelje po triurnem počitku za napad na italijanske postojanke, katere je prej nekaj časa obstreljevalo naše topništvo. Vsa sreča je bila, da je ta prvi napad bil zvečer, ko je bil že mrak, da niso imeli Italijani toliko priljubljenosti s svojimi strojnimi nas uničiti. Kljub temu je bilo naših fantov dosti ranjenih in par mrtvih.

Ko je videl naš poveljnik, da ne bo dosti uspeha tokrat v našem prodiranju, je dal povelje, da se umaknemo in smo se utrdili med razvalinami neke vasi, tik zraven mesta Osiago, po imenu Galio. Tu smo bili deležni stalnega obstreljevanja italijanskega topništva in tu je bil ranjen moj najboljši prijatelj Janez Butala. Ta me je zmeraj bodril, da se naj držim njegove bližine, ker on je bil že izkušen z ruske fronte. Jokal sem, ko so ga sanitejci odnesli težko ranjenega in ga nisem potem nikdar videl, čeprav sem dosti povpraševal po njem. Tu so se vršili stalni napadi naših edinic in so se tudi Italijani začeli umikati nekaj časa.

Jaz sem tu vzdržal 14 dni in sem imel srečo, da me je zadela krogla italijanske strojnice v desno nogo, od katere imam spo-

min za celo življenje. Takrat sem bil spoznan kot nesposoben za fronto. Ko sem bil zadet od krogle, nisem občutil nobene bolečine skoraj 2 do 3 minute radi na pol premraženih nog in sem mislil, da je bila samo majhna praska. V resnici je bila kost v nogi prebita, da se mi ni bilo mogoče niti najmanj opirati nanjo. Kaj sedaj?

Sanitejci so mi svetovali, da če se morem količjak premikati, da se odmaknem z onega položaja, da me ne zadene ponovno, mogoče smrtna krogla, ker niso oni bili v stanju tako na hitro ranjence pobrati in prenesti v prvo zaklonišče, katero je bilo oddaljeno približno 2 kilometra od naše prve črte. Ni mi bilo potrebno še enkrat opomniti, da bi si sam pomagal in če mi je mogoče, se odmaknil z onega mesta. Brž se po trebuhu priplazim 50 korakov do podrte hiše v zavetju izidnih razvalin, kjer sta čakala druga dva težko ranjena fanta na prenos sanitejcev. Tu poskusim svojo moč, če bom mogel na eni nogi s pomočjo opiranj na puško nadaljevati pot do prvega zaklonišča, kjer je bila majhna baraka, v kateri je bil zdravnik samo za obezati ranjence in jih pošiljati naprej.

Od tu so ranjence pošiljali s konjsko vprego, dva skupaj na en voziček. Ta vožnja je trajala skoraj 10 ur do mesteca Caldinaco, v katerem je bila majhna bolnišnica, polna ranjencev. Tu sem prebil dva dni brez vsakega preobvezovanja noge, ker sem bil določen za železniški prevoz v zaledje. Ta transport je bil določen za mesto Innsbruck. Tu sem prebil v bolnišnici dva tedna in samo enkrat so mi nogo preobvezali v dveh tednih. Tu so ranjence izbirali za nadaljnji prevoz, naš transport je bil določen za na Dunaj. Torej bil sem ranjen 18. novembra 1917 in dopel 14. dec. na Dunaj v bolnišnico, v kateri sem prebil blizu 3 mesece.

En teden po prihodu na Dunaj sem bil operiran, da so mi nogo uredili, potem se je počasi celila in po treh mesecih sem bil poslan v mestece Kalvang na Gornje Štajersko. V tem mestecu je bilo kot eno okrevališče, tja so pošiljali ranjence iz večine bolnišnic zahodne fronte na začasno okrevanje. Med njimi so bili Čehi, Poljaki, Hrvati, pa tudi Madžari. Tukaj so nekateri prebili dolge mesece samo zaradi tega, ker so od tu pošiljali na dopust za 6 tednov in ko mu je dopust iztekel, se je moral povrniti k svojemu kadru. Zato so se nekateri tu dolgo zadrževali, samo da niso bili poslani k kadru in potem spet na fronto. Zato je bilo dosti takih, kateri so se na vse mogoče načine branili od tod, samo da ne bi bili ponovno poslani na fronto. Jaz sem tu prebil 2 tedna, ker bi bil lahko, kolikor bi hotel. Ali sem se priglasil prostovoljno, ker me je vleklo na dopust in sem tudi vedel, da bo vzelo precej časa, da bi mene mogli poslati ponovno na fronto. Torej hajdi na dopust čimprej, to je bilo edino moje mnenje.

(Dalje sledi)

Izrael zgradil odličen bojen čoln

TEL AVIV, Izr. — Izraelske pomorske sile so razkrile, da so v domači ladjedelnici izdelali odličen bojen čoln, ki obsega 400 ton in je veliko učinkovitejši od bojnih čolnov, ki jih je Izrael dobil iz Francije leta 1969. Novi bojni čoln je v celoti zgrajen doma, le štirje motorji, vsak z 2.670 konjskimi silami, so zgrajeni v Zahodni Nemčiji.

Izraelci bodo svoje nove boje čolne prodali tudi drugim državam, ki bi jih hotele, seveda ne arabskim. Novi bojni čoln "Reshet" je oborožen z dvema topoma 76 mm, z več težkimi strojnimi, globlinskimi bombami in z Gabriel raketami za napad na tuje ladje.

Bo Concord obvisel?

Pan American in Trans-World sta odpovedali svoje rezerviranje nakupov letal Concorde.

NEW YORK, N.Y. — Ameriški letalski družbi Pan American in Trans-World sta sporočili graditeljem letala Concorde, da ne bosta kupili letal, do katerih nakupa sta si zavarovali pravico še pred leti. Pan American si je rezervirala pravico do nakupa 7, Trans-World 6 nadzvočnih potniških letal, ko je vladalo prepričanje, da so to letala bodočnosti. Od tedaj se je položaj bistveno spremenil na tem polju.

Letalo Concorde, ki ga gradijo skupaj Francozi in Angleži, bi po prvotnih računih stalo okoli 10 milijonov, sedaj računajo na 50 do 60 milijonov. Napovedovali so, da bo lahko neslo enkrat preko Atlantika vsaj 135 oseb, sedaj je število omejeno na največ 128. Se vedno ni uspelo rešiti vprašanja šuma in ropota pri vzletu in pri letu z nadzvočno brzino.

Air Canada in United Airlines sta svoje rezervacije odpovedali že preje. Tako so graditelji letala Concord v Franciji in Britaniji ostali praktično brez naročil. Edino Air France je naročila 4 letala, British Overseas Aircraft pa 5. Kitajska je sporočila zanimanje za 3, Iran pa za 2.

Kljub ameriškim opovedim naročil so Francozi še vedno odločeni nadaljevati z gradnjo letal Concorde. Izjavljajo, da bodo premagala vse težave in se uveljavila v letalskem prometu. Angleži priznavajo težave novega položaja, pa se izogibljajo jasni besedi.

Obe državi sta v gradnjo letal vložili velikanske vsote denarja in sredstev, zato se ne bosta lahko odločili za končanje tega programa.

Moderne cerkve

PHILADELPHIA, Pa. — Okoli 35% cerkva, ki jih gradijo na novo v naši deželi, je zgrajenih v modernem arhitektonskem slogu. Ta včasih od zunaj, pa ponekod tudi znotraj komaj še spominja na hišo božjo ali celo na hram molitve!

CLEVELAND, O.

Male Help Wanted

Delo na strojih "Drill Press" Tovarniška izkušnja priporočljiva

RISHER IN KOMPANJA 2701 Tungsten cesti v Euclidu Kličite 732-8351

(35)

MALI OGLASI

LASTNIK PRODAJA ZIDANO "RANCH" HIŠO Na krasni cesti v Wickliffu. Hiša ima 3 spalnice, "Anderson" okna, kopalnica in pol obložena z ploščicami, preproga in zavesa, lesen stenski opaž in preproga v razvedrilni sobi, zaprti porč, bakrene cevi, garaža za 2½ avta. 8 let stara. Čista. V srednjih \$30, 943-2878

(28)

NAPRODAJ komercialno zemljišče, čez 200 čevljev dolgo ob E. 185 St. v Clevelandu, v slovenski naselbini od treh lastnikov v skupini. Samo resni interesi kličite od 5. do 8. zvečer na tel. 486-6540

(30)

NAPRODAJ "Bungalow" hiša blizu E. 140 St. Dnevna soba, jedilnica, 2 spalnice, kuhinja, moderna kopalnica spodaj, zgotovljeno drugo nadstropje, garaža. Je v zelo dobrem in čistem stanju. Neverjetna cena — \$11.900. Hiša je prazna - se lahko takoj vselite.

KNIFIC REALTY 820 E. 185 St. 481-9980

TO BO NASA KRIVDA! — Tako pravi napis na vrhu plakata v Varšavi na Poljskem, ki opozarja na potrebo ohranjanja čistega ozračja.

Boleslav Prus:

STRAŽA

Ovčar se je zasmejal in pomislil, da sedaj že lahko zaspi ali vsaj mirno zadremlje. Popravil se je na sedežu, se stisnil v kot in z obema rokama pritisnil najdenko na prsi, da mu ne bi vzdrsnila z roke. Potrebuje samo nekoliko spanja, ker je zelo zdelan. Potem se bo takoj zbudil, ker mora nekaj opraviti, toda kaj?...

"Kaj imam še opraviti?..." je tuhtal. "Orati?... Ne — saj je že izorano... Konja napojiti?... Da, da, konja..."

Po polnoči je veter razgnal oblake in na nebu se je pokazal lunin krajec. Njegova medla svetloba je padala Matiji ravno v oči, toda hlapec — se ni zganil. Kmalu se je mesec umaknil za hribe, pripodili so se novi oblaki s snegom, toda Matija se še ni premaknil. Sedel je v jami, glavo je imel naslonjeno na steno, z obema rokama objemaje najdenko.

Zjutraj je vželo solnce, toda Matija se tudi še sedaj ni zganil. Zdelo se je, da začuden gleda na železniško progo, ki je bila oddaljena nekaj korakov od njega.

Solnce je stalo že visoko, ko se je na železniški progi pokazal čuvaj. Zagledal je kmetiškega človeka in zavpil; toda Matija je molčal; zdaj je čuvaj stopil z nasipa in se bližal v snegu sedečemu možu. Šel je okrog njega od daleč, kriknil parkrat: "hej! hej! oče, kaj ste se ga navlekli?..." Končno je pa, kakor ne bi verjel lastnim očem, stopil v votlino in se moža dotaknil z roko.

Obraz možev je bil trd kakor vosek in tudi otrokov obraz je bil trd kakor vosek; ivje je stalo na trepalnicah tega moža, na ustih otrokovih se je blestela zmrzla slina.

Čuvaju so omahnile roke od začudenja. Hotel je zakričati, toda videč, da je sam, se je obrnil in bežal proti strani, odkoder je prišel. Takoj za hribom je zagledal veselo se vijoč dim k nebu in vas, kjer je bila občinska pisarna. Tja je hitel čuvaj.

Nekaj ur pozneje je pripeljal naš čuvaj na saneh podžupana in stražnika, in vsi trije so naložili trdi trupli. Ker pa je bil Matija zmrznil kakor je sedel in mu niso mogli radi velikega mraza niti rok raztegniti, niti nog iztegniti, so ga naložili na sani kakor je bil. In tako se je peljal in pripeljal do občinske pisarne, sedeč z otrokom na roki, glavo naslanjaje zadaj na sani, z obrazom obrnjen k nebu, kakor da pripoveduje, končavši svoje račune z ljudmi, Bogu svoje grehe in svojo bedo.

Ko se je žalostni izprevod ustavil, so ženske ječale, celo židje so pljuvali na tla, edino Janko Hrib, sin bogatega Hriba, je pušil smodko za šest grošev in se smejal. Roke je držal v žepu, prestavil sedaj eno, sedaj drugo nogo, obuto v čevlje čez kolena, izpuščal dim iz smodke in se smejal. Kmetje so ga gledali z nevoljo, češ, da nima niti pred smrtjo spoštovanja. Toda ženske, četudi hudo jezne, ga niso sovražile, ker fant je bil zal. Visok, plečat, lepega stasa, v obrazu sama kri in mleko, oči kakor plavica, brke in brada blond kakor šlahčič. Za oskrbnika bi bil lahko tak zal fant, ali vsaj za nadzornika v žganjarni! Ljudje so pa šepetali med seboj, da je lump, ki enkrat pogine v cestnem jarku.

"Gotovo je, da Polž ni prav storil, ko je izgnal reveža v tak mraz," se je oglašil župan, (polj-

ska: vojte; Grahovec je bil pa podžupan, kar se v poljščini imenuje: soltys) ko je pazno ogledal mrliča.

"Gotovo ni bilo prav," so zarmmrle ženske.

"No, razjezil se je, ker so mu konje ukradli," je pripomnil eden izmed kmetov.

"Konj ne bo več dobil, dve duši je pa le pogubil, pa jih je?" je zakričala neka starejša ženska.

"Od Nemcev se je tega naučil!" je dodala druga.

"Vest ga bo pekla do smrti!" je rekla tretja.

Grahovca je vedno bolj jezilo, zato se je oglašil:

"I... saj ga Polž ni gonil, sam je silil, da bi zasledil zločince, ki nam kradejo konje..."

In grdo, četudi samo mimogrede, je pogledal Janka Hriba, kateri pa je vrnil zaničljivi pogled in rekel:

"Tako bo z vsakim, ki se radi tega trudi za konjarji. Njih ne dobi in še sam pogine."

"Tudi nanje pride vrsta," je dejal Grahovec.

"Ne pride!... Kajti ti ljudje so premeteni," je odvrnil Janko Hrib.

"Bo že Bog dal, da pride," se je protivil Grahovec.

"Ne govorite tako glasno, če ne, tudi vas še okradejo," se je zasmejal Janko.

Med tem razgovorom je stražnik odšel v pisarno, občinski tajnik je ogledoval z veliko pozornostjo oba mrliča, župan se je pa držal kisle, kakor bi poper grizel. Končno se je oglašil, ka-

NEW DIRECTION—All arrows point to cotton corduroy as spring's most new-making fabric. It turns up in strawberry-and-cream checks for this trim battle-jacket and belted pants with embroidered pockets. By Jerrell of Texas in Crompton-Richmond corduroy.

zoč na sani:

"Takoj moramo ponesrečenca peljati v sodnijo. Tam je glavvar, je zdravnik, pa naj store z njima, kar je treba... Pojdi naprej," se je obrnil k vozniku, "jaz pa pridem s tajnikom za vami. Prvič se mi je zgodilo, da mi je kdo v občini zmrznil..."

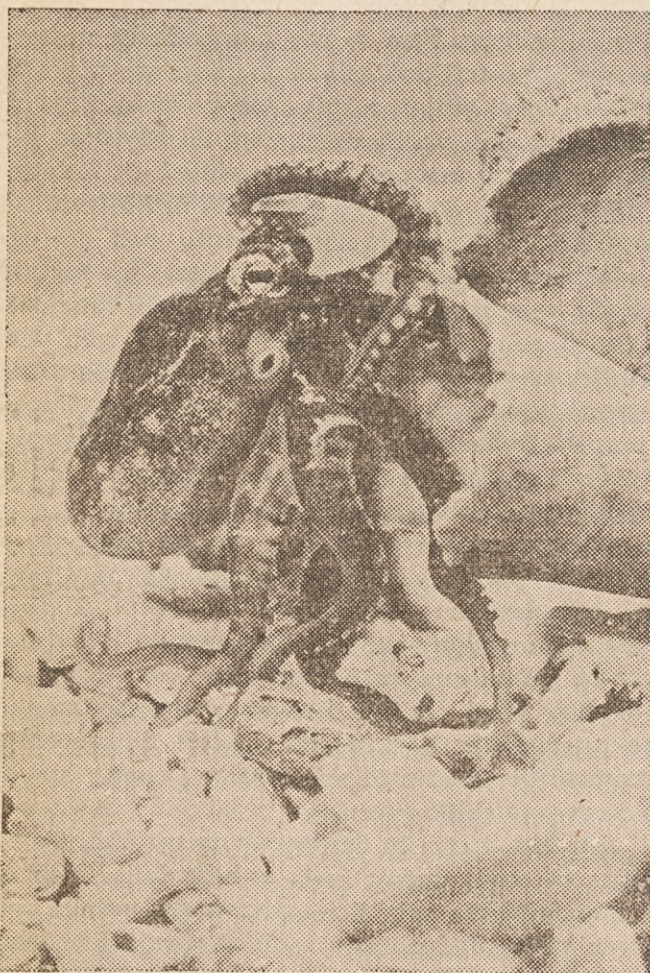
Voznik se je popraskal za ušesi, toda moral je poslušati. Sicer je pa bilo do sodišča samo par vrst. Vzel je torej vajeti v roko in pognal konja, sam je pa šel ob saneh peš in se ni kaj brigal za svoje pasažirje. Z njim skupaj je šel podžupan in še en kmet, ki je imel pri sodišču pravdo, ker je bil poškodovan vedro v sosedovem vodnjaku. Ko je stražnik videl, da so že odšli, je stekel iz pisarne in jih dohitel na konju.

V istem času, ko so peljali zmrzla mrliča iz občine k glavvarstvu, so od glavvarstva v občino z odgonom gnali "neumno Zofko". Nekaj mesecev namreč potem, ko je bila pustila otroka Ovčarju v varstvo, je Zofka prišla v zapor. Zakaj? — sama ni vedela. Očitati so ji, da berači, da je vlačuga, da je neredna, da je hotela zažgati in vselej, kadar so jo zasačili pri novem prestopku, so jo tirali iz zapora v ječo, iz ječe v zapor, iz zapora v bolnico, iz bolnice zopet v ječo in tako celo leto.

Na teh potovanjih se je obnašala Zofka popolnoma ravno dušno. Samo kedar so jo pripeljali v kak nov prostor, je

prve dni skrbela, če dobi dela? Potem je postala apatična in je večji del časa prespala, ali na ležišču ali pod ležiščem, ali na hodniku, ali pa na dvorišču za

pora. Končno ji je bilo vse eno. Včasih se je zbudilo v njej hrepenenje po svobodi in misel na zavrženega otroka, tedaj je pa zbesnela. Tako enkrat ni

NENEVARNA SORODNICA — Hobotnice so vrsta morskih mehkužcev, ki so silno nevarne s svojimi mogočnimi "rokami" vsemu, kar dosežejo. Tale na sliki je nenevarna, ker je majhna, pa se lahko s svojimi 8 "rokami" nevarno prisesa na njej primeren plen. Slika je bila posneta v morskem akvariju v Miami v Floridi.

NOVICE- z vsega sveža

NOVICE- ki jih potrebujete

NOVICE- ki jih dobite še sveže

NOVICE- popolnoma nepristranske

NOVICE- kolikor mogoče originalne

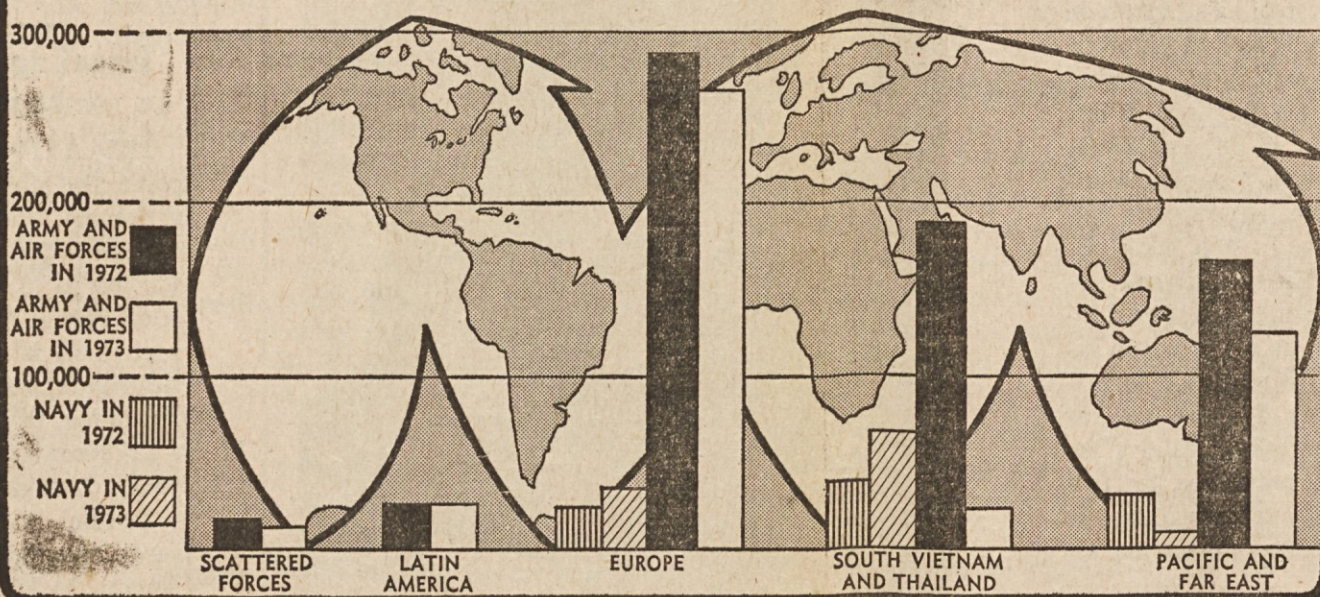
NOVICE- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

Ameriška Domovina

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

CUTS IN U.S. ARMED FORCES ABROAD

REDUCED U.S. MILITARY POSTURE overseas is reflected by bars superimposed against map of the world. Total number of U.S. servicemen stationed overseas at beginning of 1973 was slightly over 600,000 — down more than 151,000, or 20 per cent, from 1972 and about 50 per cent from peak year of 1968. Greatest reduction was in South Vietnam, where U.S. ground forces now number 25,000 compared to 171,000 a year ago. However, personnel in Thailand and in Navy off the coast of Vietnam have increased by 41,000. The U.S. Army decreases elsewhere include: Europe, down 2,000; Pacific area, down 40,000; scattered areas (Canada, Greenland, etc.), down 2,000. There was no change in Latin America.

jedla cel teden, drugič se je hotela obesiti za robec, tretjič bi pa bila skoraj zažgala ječo. Odali so jo torej v bolnico; a ko se ji je zacelila zastarela rana na nogi, so jo po nekaj mesecih (ki je pa v njih spoznala nekaj lijonov dolarjev fotografskih ponovih zaporov) poslali v rojstno

občino pod policijsko nadzorstvo.

(Dalje prihodnjič).

— Ameriški amaterski fotografi potrošijo letno za 400 milijonov dolarjev fotografskih potreščin.

ŽENINI IN NEVESTE!

NAŠA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN CRK

Ameriška Domovina

5117 St. Clair Avenue

431-0628

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St

431-2088

17010 Lake Shore Blvd.

531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road

531-1235

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PISITE RAZLOCNO

K S K J

AMERIŠKA SLOVENSKA KATOLISKA JEDNOTA

(K.S.K.J.)

NAJSTAREJŠA SLOVENSKA KATOLISKA PODPORN
ORGANIZACIJA V AMERIKI

sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa
tako po rojstvu.

- Izdaja najmodernejše vrste zavarovalnic za odrasle in za mladino;
- posmrtnine za neomejeno vsoto
- za onemoglost, poškodbe in operacije do vsote \$600.00
- za odrasle člane bolniško podporo
- članom posodi denar za nakup doma.

Za seznam in pojasnila o tajniku ali tajnici v vaši okolici izpolnite
izrezek in pošijite na glavni urad K.S.K.J.

AMERICAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION (K.S.K.J.)
351-353 No. Chicago St.
Joliet, Illinois 60431

Radi bi več pojasnila o K.S.K.J. ter ime in naslov tajnika(ice)
v naši okolici.

IME

NASLOV

MESTO

DRŽAVA CODE